

Dr. Nagy Lajos

*1941-ben született Budapesten.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 58/1964.*

Az egyetem elvégzése után a BME Kémiai Technológia Tanszékén kezdett dolgozni gyakornokként. 1974-ben a szerves szintetikus tárgykörben készített dolgozata alapján egyetemi doktori fokozatot szerzett és adjunktussá nevezték ki. Részt vett a tanszék oktató és kutató munkájában. Számos szakdolgozat és diplomamunka témavezetője volt. Szakmai tevékenysége során számos kutatási témával foglalkozott, melyek közül kiemelkedő a petrokkémiahoz és a szénhidrogénipari technológia tárgyhoz kapcsolódó tevékenysége, mint például a pirolízis C_5 –frakciójában lévő ciklopentadién kinyerési technológiájának kidolgozása, valamint a pirobenzin katalikus hidrogénezésének tanulmányozása. Ezenkívül foglalkozott a pirogáz szárításának vizsgálatával, a pirolízis cseppfolyós melléktermékeinek vizsgálatával motorbenzin gyártása szempontjából, a maleinsav-anhidrid és ammónia reakciójának tanulmányozásával, a nagytisztaságú telítetlen szénhidrogének előállításával az etiléngyári analitika számára, a pirolízis matematikai modellezéséhez szükséges reaktorok létrehozásával, a nem szokásos pirolízis alapanyagok minősítő vizsgálatával, a nagylaboratóriumi pirolizáló berendezések kialakításával, műanyagok, elsősorban paliolefinek pirolizálhatóságának tanulmányozásával, műanyagok krakkolásakor keletkező termékek petrokkémiai hasznosíthatóságának kutatásával, műanyagok termikus bontásával etilén és propilén gyártás szempontjából, valamint részt vett folyamatos üzemű műanyag pirolizáló berendezés létrehozásában és üzemeltetésében. Az említett témakörökből több szakkikknek és előadásnak volt társszerzője. Nyugdíjba vonulását követően több alkalommal vállalt rész munkaidős állást a tanszéken. Elsősorban laboratóriumi gyakorlatok vezetésében, valamint ipari megbízási feladatok ellátásában vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **arany diploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.